

عنوان مقاله:

ربط و نسبت مفاهیم زیبایی و عشق نزد بوعلی و سهروردی

محل انتشار:

مجله فلسفه و کلام اسلامی، دوره 51، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

نادیا مفتونی - دانشیار گروه فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بوعلی و سهروردی زیبایی را براساس کمال مفهوم سازی کرده اند. زیبایی حقیقی در آثار این دو فیلسوف از یک سو بر واجب الوجود، و از دیگر سو بر افعال و اخلاق و ملکات ارادی انسانی که منجر به سعادت نهایی شود، اطلاق می گردد. ابن سینا اصطلاح عشق ارادی را به میان آورده و مولفه ادراک را در آن اخذ کرده است. از آنجا که ادراک شامل انواع حسی، خیالی، وهمی، ظنی و عقلی است، عشق ارادی و زیبایی نیز دارای همین مراتب است. شیخ الرئیس شریفترین مرتبه عشق ارادی را که متوقف بر ادراک عقلی است، عشق عقلی یا اختیاری یا نطقی می خواند و مراتب پایین تر عشق را عشق حیوانی می نامد. شیخ اشراق عمدتاً پیرو مفهوم سازی های بوعلی سینا است. سهروردی به زبان داستان و رمز به مفاهیم زیبایی و عشق توجه کرده است. او نمادهای سلطان عشق و سلیمان عشق را برای تصویرسازی عشق عقلی به کار برده است. از نگاه هر دو فیلسوف، عشق طریق وصول به زیبایی است و تنها راه نیل به زیبایی حقیقی، عشق نطقی است.

کلمات کلیدی:

زیبایی حقیقی، کمال، عشق عقلی، عشق ارادی، ادراک، سعادت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1889082>

